

GELD DAT STOM IS.... MAAKT NIET ALTIJD RECHT.... WAT KROM IS

Toneelspel in drie bedrijven

geschreven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GELD DAT STOM IS, MAAKT NIET ALTIJD RECHT... WAT KROM IS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Fred van Baarn - circa 60 jaar, eigenaar van de multinational “van Baarn” enterprises.

Anna van Baarn - circa 58 jaar, echtgenote van Fred.

Kees van Baarn - circa 30 jaar, zoon van Fred en beroepsmilitair.

Frits van Baarn - circa 28 jaar, zoon van Fred afgestudeerd arts.

Bibi van Baarn - circa 26 jaar, dochter van Fred en werkzaam in het familiebedrijf.

Wim van Hogen - circa 58 jaar, butler, kok en huisknecht bij de familie van Baarn.

Wilma Boets - circa 55 jaar, secretaresse van Fred van Baarn.

Manuela van Eek - circa 27 jaar, juriste en “vriendin” van Frits.

Henri Buiten - circa 40 jaar, accountant en jurist van het familiebedrijf.
(Deze rol kan ook door een dame gespeeld worden. Het is aan te bevelen dat de naam dan Henny is)

Ton van Es - circa 35 jaar, de chauffeur van de familie. (Deze rol kan ook door een dame gespeeld worden. Het is aan te bevelen dat de naam dan Tiny is)

Paul Westra - circa 35 jaar, secretaris van Bibi.

Annie van Vogelzang - circa 45 jaar, medewerkster van Artsen Zonder Grenzen.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de “huiskamer” van de familie van Baarn. De familie van Baarn is de eigenaar van een groot internationaal bedrijf op het gebied van software en computers.

Een luxe ingerichte kamer met rechts een bankstel en salontafel. Links staat een laag dressoir met een TV en een kleine huisbar. Op de achtergrond is de doorgang (zonder deuren), met links en recht gordijnen, naar de hal, bibliotheek, eetkamer en de slaapkamers van het landhuis. Rechts is een deur naar de keuken en de vertrekken van Wim. Links zit een deur naar het kantoor.

Hoewel het luxe is ingericht mag het ook weer niet te luxe zijn.

Opmerking:

In het stuk wordt gesproken over Afghanistan. Afghanistan kan worden vervangen door een willekeurig ander land.

Eerste bedrijf

1^e Tafereel

Begin april in de ochtend. Fred van Baars zit een krant te lezen. Het Liefst een zakenkrant.

Bibi met een koffiemok in de hand komt vanuit de hal de kamer binnen.

Bibi: Goedemorgen pa, (*achteloos*) goed geslapen?

Fred: Goedemorgen Bibi, ja ik heb prima geslapen. En jij?

Bibi: Nee ik heb niet echt lekker geslapen. Ik ben de hele nacht bezig geweest met die deal voor de Chinezen. Ik blijf van mening dat we die deal met hun moeten sluiten. Als alles doorgaat zal binnen één of twee jaar onze omzet met meer dan 2 miljard per jaar toenemen. (*gaat tegen het dressoir aan staan*)

Fred: Je weet wat ik gezegd heb Bibi. We gaan alleen met die Chinezen in zee op het moment dat we een schriftelijk toezegging hebben van hun regering dat de computersoftware alleen voor hun burgerluchtvaart wordt gebruikt en niet voor militaire doeleinden.

Bibi: (*enigszins kwaad*) Wat is dat nou voor geleuter pa, als wij hun die computersoftware niet verkopen doen de Russen of de Amerikanen het wel.

Fred: Dat zal mij een zorg zijn. Ik verkoop hun die computer-software alleen als ik schriftelijke garanties krijg van hun regering en anders gaat het niet door. Die software is zo gevoelig dat, als ze in de verkeerde handen valt, de ramp niet te overzien is.

Bibi: Maar als ze nu die garantie geven en het uiteindelijk toch bij de verkeerde mensen terecht komt, wat dan?

Fred: Dan hebben wij er in ieder geval alles aan gedaan om dat te voorkomen. Ik weet wel waar je naar toe wilt. En je hebt gelijk. Uiteindelijk zal deze technologie toch in handen vallen van dictators en terroristen. Maar tegen de tijd dat het zover is, zal de technologie alweer zover zijn verbeterd dat het niet zoveel kwaad meer kan. Maar als de een of andere dictator deze technologie nú in zijn handen mocht krijgen, zal dat grote consequenties hebben voor de veiligheid van de legers van de westerse landen.

Bibi: Maar als wij nu besluiten om de Chinezen niets te verkopen en de Amerikanen of de Russen doen het wel, wat dan? Dan zijn die legers van de Westerse landen nog steeds in gevaar.

Fred: Dat kan dan wel zo zijn maar dan kleeft er geen bloed aan onze

handen. En hou er nu maar over op want ik verander toch mijn mening niet. *(het mobieltje van Fred gaat over)*

Met Fred van Baarn, ah Wilma. Wat bel jij vroeg, ben je uit bed gevallen?..... Ik ben blij dat jij er aan gedacht hebt want ik was het alweer vergeten. Boek maar ergens een goed hotel voor die delegatie en zorg voor het vervoer van het hotel naar ons bedrijf..... Natuurlijk mag het wat kosten, als we deze klant binnenhalen komt die investering wel terug. Je doet maar dat wat jij nodig vindt. Ik heb het volste vertrouwen in jou, dat weet je..... Ja tot straks.

Bibi: Wordt het niet eens tijd dat je een nieuwe secretaresse neemt? Wilma is al bijna zestig en echt florissant ziet ze er niet meer uit.

Fred: Ach Bibi, wat moet jij nog veel leren. Het gaat niet alleen om uiterlijk maar ook om wat er binnen in zit. Wilma heeft nu bijna 35 jaar voor mij gewerkt. Vanaf het begin was ze er bij en ze weet misschien wel meer over het bedrijf dan ik. Bovendien is ze in die 35 jaar nog nooit iets vergeten te regelen. Als ze mij niet regelmatig aan dingen zou herinneren waren we diverse zakendeals misgelopen. Maar het probleem is dat jij haar niet mag. Jij vindt dat ze een te grote invloed heeft binnen het bedrijf.

Bibi: Ja dat is toch ook zo. Toen ik jou vorige maand adviseerde om Techcom over te nemen heeft zij jou weten over te halen om dat niet te doen. *(met veel ironie in de stem)* Omdat dit niet binnen de bedrijfsfilosofie zou passen en grote risico's met zich mee zou brengen.

Fred: Ja, en daar had ze gelijk in.

Bibi: Hoezo, had ze daar gelijk in? Het bedrijf is toch overgenomen en door de nieuwe eigenaar met 50% winst doorverkocht.

Fred: Je vergeet dat die nieuwe eigenaar nu wel met een justitieel onderzoek zit, dat hem miljoenen gaat kosten als het fout afloopt.

Bibi: Een beetje goede jurist zal dat wel weten te voorkomen.

Anna: Goedemorgen allebei. *(gaat in een fauteuil zitten en gaat haar krant lezen)*

Fred: Dag moeders. *(staat op en geeft haar een zoen)*

Bibi: Dag mam.

Fred: Ik ga even kijken of Ton zijn ontbijt op heeft en dan ga ik naar kantoor. Rij je met mij mee Bibi?

Bibi: Nee, ik neem mijn eigen auto want ik moet vanmiddag nog enkele dingen doen in de stad.

Fred: Okay, dan zie ik je straks wel op kantoor want we moeten nog een aantal zaken doornemen. *(af)*

Bibi: Ligt Frits nog in bed?

Anna: Wat dacht je dan. Die is gisteravond doorgezakt nadat hij gehoord had dat hij voortaan een afgestudeerd arts is.

Bibi: En is die trut er ook?

Anna: Bibi, kun je nu niet voor een keer eens wat vriendelijker tegen Manuela zijn. Wat heb je toch tegen dat meisje. Frits is gek op haar en zij op hem.

Bibi: *(nadenkend)* Ik weet het niet maar iets aan haar bevalt mij niet. Ik denk dat ze alleen op het geld van de familie uit is.

Anna: Er zijn ook mensen die niets om geld geven Bibi en die heel andere zaken in het leven nastreven.

Bibi: Ja, dat zijn precies die mensen die lijken op Manuela. *(spottend)* Het zal haar nog tegenvallen als Frits op de researchafdeling gaat werken.

Anna: Ik denk er net aan dat ik Wim nog moet vragen om vanavond een feestmaal te organiseren in verband met het slagen van Frits.
(af)

Bibi: *(wacht even tot haar moeder het vertrek heeft verlaten en pakt dan haar mobiel en belt)* Hoi met mij..... *(geërgerd)* Ja wie denk je dat je aan de telefoon hebt. Luister je moet voor mij de volgende twee dingen doen. Een, laat iemand een onderzoek instellen naar Manuela van Eek..... Wie dat is? Dat is de vriendin van mijn broer maar ik vertrouw dat mormel niet. Ik wil precies weten wat ze in het verleden heeft uitgespookt..... Hoezo? Dat gaat je niets aan, ik geef je alleen een order en ik verwacht dat je die uitvoert. Ten tweede in mijn kluis ligt een dossiermap. Daarin staan een aantal zaken beschreven (kijkt ondertussen enigszins schichtig om haar heen), lees het en voer het exact uit als beschreven. *(nadrukkelijk)* Het hoe en waarom gaat jou niets aan. *(dreigend)* Als jij morgen nog een baan wilt hebben zou ik er maar voor zorgen dat je uitvoert wat ik je heb opgedragen. En niemand mag hier iets van weten, *(dreigend)* begrepen? Oké, dan zie ik je straks wel op het bureau. *(halverwege de laatste zin komt Frits, in ochtendjas, binnen)*

Frits: Wie was dat? Je nieuwe vriend? Dat moet dan iemand zijn die niet snel bang is.

Bibi: Als je het wilt weten dat was Paul van kantoor. Maar is het niet gebruikelijk dat je de ochtend altijd begint met goedemorgen zus.

Frits: Nou vooruit dan maar, goedemorgen zus. *(vragend)* Paul is dat niet die lange vent die door zijn vorige baas op straat is gezet?
(gaat op de bank zitten, voeten op tafel)

Bibi: Ja, die bedoel ik. En ik kan je vertellen dat zijn vorige werkgever zijn haren uit zijn hoofd trekt want Paul is een van onze beste krachten en ik ben maar wat blij met hem als secretaris.

Frits: *(met een olijk gezicht)* Alleen als secretaris?

Bibi: *(nadrukkelijk)* Ja, alleen als secretaris. Ik ben zeer kieskeurig wat dat betreft.

Fred: Is mij anders nooit opgevallen. Maar hoe is die zaak tegen hem eigenlijk afgelopen? Ik begreep van vader destijds dat er een heel aantal onderzoeken tegen hem liepen.

Bibi: Hij is op alle fronten vrijgesproken. *(ondertussen komt Manuela binnen)*

Manuela: *(nadrukkelijk)* Hij is ontslagen van rechtsvervolging, omdat er een geheimzinnige getuige is geweest die hem een alibi verschaftte voor een aantal zaken. Dat is heel wat anders dan vrijspraak. Verder wens ik een ieder een zeer goede morgen.

Bibi: *(nukkig)* Goh, daar hebben we onze juriste ook. Je gaat me toch niet vertellen dat je die zaak persoonlijk hebt afgehandeld.

Manuela: Nee, maar het advocatenkantoor waar ik toen stage liep wel. *(enigszins bezorgd)* Hallo lieverd, hoe is het met jou? Nog net zoveel praatjes als gisteravond? *(knuffelt Frits)*

Frits: Ja hoor, nog net zoveel praatjes als gisteravond. Valt je zeker tegen hé? Laat ik je nou voor eens en altijd uit de droom helpen: ik heb nooit last van een kater.

Manuela: Moet je me toch eens vertellen hoe je dat doet want voor zover ik het gisteren kon beoordelen hebben jullie de halve stad droog gedronken om je diploma te vieren.

Bibi: Zo, ik ga maar eens aan de slag. Gaan jullie ook nog iets doen of leven jullie vandaag weer op de zak van vader? *(af)*

Frits: *(naroepend)* Je bent toch echt het zonnetje in huis lieve zus.

Manuela: *(kijkt zwijgend naar Frits)*

Frits: Is er iets? Je kijkt zo vreemd.

Manuela: Gaan we het vandaag aan je ouders vertellen?

Frits: Ja, *(diepe zucht)* dat hadden we toch afgesproken. Vandaag zal ik hen vertellen dat we in het geheim getrouwd zijn en dat ze over circa 6 maanden opa en oma worden.

Manuela: *(nadrukkelijk)* Ja, dat is een ding. *(vragend)* En dat andere kleine dingetje?

Frits: *(zucht weer diep)* Ja, ook dat zal ik ze vertellen. Alleen weet ik niet hoe vader daarop zal reageren. Hij is er van overtuigd dat ik in het bedrijf ga werken.

Manuela: *(gaat achter Frits staan en omhelst hem)* Het zou mij

ontzettend gelukkig maken. Al dat geheimzinnige gedoe vind ik maar niks. (*gaat naast Frits op de bank zitten*)

Frits: Je weet waarom ik dat gedaan heb. Als ik het vader eerder had verteld was hij ontzettend kwaad geworden en zou hij mijn toelage hebben ingetrokken. En waar hadden we dan van moeten leven.

Manuela: Ik had kunnen blijven werken.

Frits: Ja, dank je de koekkoek. Ik weet wel dat je als bardame in die nachtclub goed kon verdienen. Maar ik vond het maar niks. Al die dronken kerels die naar je zaten te loeren. Voor dat soort dingen ben ik veel te jaloers. (*nadrukkelijk*) Bovendien was de kans zo veel te groot dat moeder en vader daar achter zouden komen.

Manuela: En wat dan nog? Ik heb daar niets gedaan waarvoor ik mij zou moeten schamen. Ik stond alleen achter de bar. En met het geld dat ik verdiende heb ik de eerste jaren van mijn studie kunnen betalen. (*kruipt tegen Frits aan*) Het is maar één keer voorgekomen dat ik met een van die dronken klanten ben meegegaan en toevallig was jij dat. En toen je mij mee naar huis nam was het niet langer noodzakelijk om daar te werken omdat je een riant toelage van je vader kreeg. Bovendien kwamen er heel veel klanten in die nachtclub die allemaal net zo'n baan hebben als je vader.

Frits: Ja, ja. Ik weet het wel. Maar toch heb ik liever niet dat ze het nu al te horen krijgen. Zodra de baby geboren is zullen we het hun wel eens vertellen.

Manuela: En tegen die tijd kunnen we hem ook die toelage helemaal terugbetalen. Ik wil niet hebben dat ook maar één persoon in deze familie denkt dat ik met je getrouwd ben vanwege je geld.

Frits: (*kijkt liefkozend naar haar*) Ik weet dat Bibi het je niet altijd makkelijk maakt maar ik ben trots op de manier waarop je daar mee omgaat.

Manuela: Ach, Bibi denkt heel wat te zijn maar in feite is het een onzeker persoontje. Ze denkt dat geld en macht alles zijn in dit leven. Ik hoop dat ze er nog een keer achterkomt, dat er ook andere dingen in het leven zijn, die belangrijk kunnen wezen.

Frits: Ja, ze is bij vader in de leer en waar je mee omgaat, daar wordt je mee besmet.

Wim: Goedemorgen, wil een van jullie nog ontbijten?

Manuela: Nee hoor Wim, je kunt het ontbijt afruimen.

Frits: (*terwijl Wim wil weglopen*) Wacht even Wim. Kun je voor vanavond wat lekkers op tafel toveren? Ik heb een paar belangrijke mededelingen te doen.

Wim: Je moeder heeft mij ook al gevraagd het een en ander te

regelen. *(terwijl hij nadenkend naar Manuela kijkt)* Al ben ik bang dat je mededelingen de trek van de andere tafelgasten niet ten goede zal komen.

Frits: Wat bedoel je daarmee?

Wim: Ach jongen, ik heb je gekend vanaf het moment dat je geboren bent. Ik heb al een hele tijd in de smiezen dat er wat gaande is. En toen ik de afgelopen weken Manuela regelmatig op het toilet hoorde wist ik voldoende.

Frits: En wat mag dat dan wel zijn?

Wim: *(verongelijkt)* Nu moet je me niet voor dom verslijten. Manuela is zwanger. *(Frits en Manuela kijken elkaar lichtelijk geschrokken aan)* Wees maar gerust ik heb het nog aan niemand verteld. *(glimlachend)* Alhoewel ik graag het gezicht van Bibi wil zien als jullie het vertellen.

Frits: We zouden het op prijs stellen dat ook nog even zo te houden.

Wim: Geen probleem. Ik begrijp alleen niet waarom je hierover zo moeilijk doet. Je ouders zijn moderne mensen en zullen er geen moeite mee hebben dat hun *(nadrukkelijk)* ongetrouwde zoon er voor zorgt dat ze opa en oma worden. *(af)*

Frits: *(kijkt enigszins opgelucht)* Nou, we zullen het vanavond wel merken.

Kees: Ha, tortelduifjes. Goedemorgen. Hoe is het met jullie?

Manuela: Met mij is het prima en Frits hier is verbazend opgewekt. Ik had verwacht dat hij wel een kater zou hebben, maar nee. Zoals gewoonlijk is hij weer in een opperbest humeur.

Kees: Moet je me toch eens vertellen hoe je dat doet broer. Ik had vanmorgen een mond, die was droger dan de Sahara. Om over de smaak nog maar te zwijgen.

Frits: Ik dacht dat jullie daar in het leger wel wat gewend waren?

Kees: Dat dacht je dan fout. Natuurlijk drinken we wel eens een biertje maar het oefenen gaat voor. En voor de missies waar we nu voor trainen is het van groot belang dat je de gedachten er goed bijhoudt. Een kleine fout kan het verschil betekenen tussen leven en dood. *(terwijl hij dit zegt kijkt Manuele hem vragend aan)*

Manuela: Probeer je ons te zeggen? Moet je op een missie? Wordt je soms ook uitgezonden?

Kees: *(kijkt even zwijgend voor zich uit)* Ja, over 3 maanden vertrek ik naar Afghanistan. *(nadrukkelijk)* Maar nog niets tegen iemand zeggen. Ik wil het vanavond zelf vertellen. *(Frits en Manuela kijken elkaar aan)*

Frits: Dat kan dan een heel gezellig feestje worden.

Kees: Hoezo?

Frits: Ik heb de familie ook wat mee te delen.

Kees: Wat dan?

Frits: *(kijkt Manuela aan)* Zal ik het hem maar vertellen?

Manuela: Ja, vertel het hem maar. Dan hebben we er vanavond tenminste één die niet flauwvalt bij al die mededelingen.

Kees: Nou, vertel op.

Frits: Waar zal ik beginnen? Eh,....., om het kort te maken pa en ma worden opa en oma.

Kees: Maar dat is toch prachtig!!!! Waarom denk je dat ze daar moeilijk over zullen doen.

Frits: Hou nou even je mond, ik ben nog niet klaar. *(Kees maakt het gebaar van: ga maar door)* Manuela en ik zijn ook nog 2 maanden geleden in het geheim getrouwd.

Kees: *(fronst zijn gezicht)* Ja, dat zullen pa en ma niet echt leuk vinden.

Frits: Ja, dat weet ik. Maar er is nog iets..... Ik ga niet in het bedrijf werken. *(Kees stil en verbaasd naar Frits kijkend)* Manuela en ik gaan 2 jaar voor Artsen zonder Grenzen werken.

Kees: *(na Frits en Manuela even stil aangekeken te hebben)* Het lijkt mij beter eerst te gaan eten en daarna al het vrolijke nieuws te brengen. Anders ben ik bang dat ik langs de snackbar moet om wat te eten te krijgen. Maar hoe komen jullie er bij om dit nu te doen? Je kan toch ook eerst een paar jaar voor pa gaan werken en dan het een of ander liefdewerk gaan doen? Zeker met een baby op komst.

Manuela: Wees gerust Kees, dit is geen beslissing van 2 dagen geweest. We zijn van mening dat we dit nu moeten doen. We hebben besloten in principe te wachten tot ons kindje is geboren en daarna voor Artsen zonder Grenzen te gaan werken. Als we dan na 2 jaar terugkomen is ons kindje zo oud dat hij of zij naar de peuterspeelzaal kan en vervolgens hier de lagere school kan gaan volgen.

Kees: Ja, wat moet ik er van zeggen. *(staat op en geeft Frits en Manuela een hand)* Gefeliciteerd met punt 1 en 2 van de agenda en succes met punt 3 zal ik maar zeggen.

Frits en Manuela: Dank je wel.

Kees: Hebben jullie zin om de stad in te gaan en op een of ander terras iets te gaan drinken. Na al deze nieuwtjes heb ik best wel trek gekregen in een borrel.

Manuela: Ja, leuk, laten we de stad in gaan. *(staat meteen op)*

Frits: Nou vooruit dan maar. Laten we ons eerst maar even moed gaan indrinken. *(af. Het toneel is even leeg, dan komt Bibi met de telefoon in de hand briesend op)*

Bibi: Hoezo de wagen heeft een beurt gehad?..... Ik reed vanmorgen weg en nog geen 1,5 kilometer verder houdt ie er mee op. Weet je wel hoeveel tijd het mij heeft gekost om terug te lopen naar huis???..... Zorg er voor dat ik zo snel mogelijk hier word opgehaald. Ik moet vandaag naar kantoor. Maak me niet uit, als je er maar voor zorgt. *(verbreekt de verbinding)* Eikel. *(toetst een ander nummer in)* Hallo pa, ik kom iets later..... Ja pech met de auto..... Prima, tot over een half uurtje. *(Kijkt rond)* Zo, iedereen is blijkbaar weg. *(loopt naar achteren en schreeuwt)* Wim.

Wim: Ja, Bibi, wat kan ik voor je doen?

Bibi: Ik heb zin in een espresso. *(haar mobiel gaat over)*

Wim: Dan zal ik die even voor je halen. *(af)*

Bibi: Ja, met Bibi. Ah, ben jij het. Wat is er? Je hebt nieuws over Manuela. Nou laat maar horen..... *(verbaasd)* Wat!!! *(gemene glimlach)* Maar dat is prachtig. Zorg er voor dat je me meer gegevens bezorgt over die nachtclub en ik wil het voor vanmiddag 6 uur hebben.

Wim: Alsjeblieft Bibi. Een espresso.

Bibi: Zeg Wim, ken jij die Manuela goed?

Wim: Nou nee, *(beetje onnozel)* ik heb haar nu een paar keer gezien dat is alles. Maar als ik er van uit ga dat ik toch over de nodige mensenkennis beschik denk ik dat het een lieve en goeie meid is waar je broer heel gelukkig mee kan worden.

Bibi: *(kijkt Wim enigszins kwaad aan)* Maar wat, als ze pa en ma niet gelukkig kan maken?

Wim: Hoe bedoel je? *(enigszins lachend)* Ik denk niet dat je vader interesse heeft in Manuela en je moeder mag haar volgens mij wel.

Bibi: Dat bedoel ik toch niet stommeling. Maar..... Stel je nu eens voor, dat ze niet zo is, als waar ze zich voor uitgeeft? Ik bedoel: als ze nu eens niet *(nadrukkelijk)* altijd juriste is geweest?

Wim: Waarom vraag je dat??? Is er iets dat we moeten weten.

Bibi: *(wil wat gaan zeggen maar op het laatste moment bedenkt ze zich. Gemaakt glimlachend)* Ach, laat ook maar. Ik zat zo maar wat voor me uit te denken. *(van buiten hoort men een auto claxonneren)* Ah, daar is Paul. *(af)*

Wim: *(kijkt Bibi nadenkend na. En zegt tegen zichzelf)* Wat gaat er nu weer om in dat afgunstige brein van jou. Ik kan me niet

voorstellen dat het veel goeds betekent voor Manuela en Frits.
Maar..... moet ik het hun zeggen of moet ik mij er buiten houden.
(tijdens deze laatste zin komt Wilma binnen)

Wilma: Waar moet jij je buiten houden?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto